

WŁADZE ■ KONTAKTY

Biurowisko KUP OIIB, 85-030 Bydgoszcz,
ul. K. Gotowskiego 6 (Dom Technika),
tel. (52) 366 70 50,
e-mail: kup@piib.org.pl
www.kup.piib.org.pl

Biurowisko Izby pracuje w godzinach:

Pon. 7⁰⁰-15⁰⁰
Wt. 9⁰⁰-17⁰⁰
Śr. 8⁰⁰-16⁰⁰
Czw. 7⁰⁰-15⁰⁰
Pt. 7⁰⁰-15⁰⁰

Przejęcia interesantów w godzinach:

Wt. 10⁰⁰-17⁰⁰
Śr. 10⁰⁰-16⁰⁰
Czw. 8⁰⁰-14⁰⁰

Punkty Konsultacyjne Izby:

87-300 **Brodnica**, ul. Kościelna 7,
tel. (56) 49 410 90
Pon. - Pt., godz. 15⁰⁰-16⁰⁰

86-300 **Grudziądz**, ul. Kościelna 10/3,
tel. (56) 46 225 03
Pon., Śr., godz. 10⁰⁰-14⁰⁰
dyżur członka Prezydium Rady, Śr., godz. 15³⁰-16³⁰

88-100 **Inowrocław**, ul. Orłowska 48,
tel./fax (52) 357 46 66
Wt., godz. 14⁰⁰-15⁰⁰, Pt., godz. 8⁰⁰-15⁰⁰,
dyżur członka Prezydium Rady, Wt., godz. 14⁰⁰-15⁰⁰

87-100 **Toruń**, ul. Piernikarska 4/1,
tel. (56) 662-90-77,
Pon., Wt., godz. 12⁰⁰-15³⁰,
dyżur członka Prezydium Rady, Wt., godz. 13⁰⁰-15³⁰

87-800 **Włocławek**, Pl. Wolności 1,
tel./fax (54) 232 62 50
Wt., Śr., Czw., godz. 9⁰⁰-13⁰⁰,
dyżur członka Prezydium Rady, Wt., godz. 13⁰⁰-14⁰⁰

Dyżury członków władz:

Przewodniczący Rady

– wtorek, godz. 15⁰⁰-17⁰⁰

Zastępca Przewodniczącego Rady

– poniedziałek, godz. 14⁰⁰-15⁰⁰

Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej

– poniedziałek, godz. 13⁰⁰-15⁰⁰

Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej

– czwartek, godz. 13⁰⁰-15⁰⁰

Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego

– wtorek, godz. 13⁰⁰-15⁰⁰

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

– wtorek, godz. 15⁰⁰-17⁰⁰

Skarbnik

– środa, godz. 15⁰⁰-16⁰⁰

Sekretarz Rady

– środa, godz. 9⁰⁰-10⁰⁰

Radca Prawny

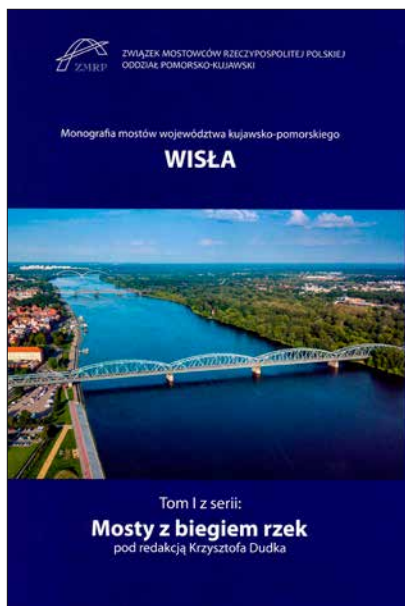
– wtorek, godz. 15⁰⁰-17⁰⁰

Inż. Krzysztof Dudek wydał książkę poświęconą obiektom mostowym na Wiśle usytuowanym na terenie województwa kujawsko-pomorskiego

Wisła i jej mosty

„Mosty z biegiem rzek. Wisła” to kolejny tom monumentalnej monografii obiektów mostowych województwa kujawsko-pomorskiego, której autorem jest inż. Krzysztof Dudek. Książka została wydana przez Oddział Pomorsko-Kujawski Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej pod patronatem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

„Mosty z biegiem rzek. Wisła” to efekt długoletniej pracy inż. Krzysztofa Dudka, który we współpracy z wieloma osobami oraz instytucjami i firmami (lista wszystkich zaangażowanych w projekt wypełniła całą stronę książki zapisaną bardzo drobnym drukiem...) realizuje inicjatywę kompleksowego opracowania wszystkich obiektów mostowych usytuowanych na terenie naszego województwa. Przedsięwzięcie ma na celu wypełnienie znaczącego braku, który w 2006 r. zdiagnozowali wspólnie Krzysztof Dudek i Marek Gotowski w liście otwartym do członków Oddziału Pomorsko-Kujawskiego Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej, pisząc: „Na temat obiektów mostowych usytuowanych na terenie naszego województwa oraz działalności związanej z zarządzaniem, wznoszeniem i przebudową obiektów mostowych dotychczas ukazało się bardzo niewiele opracowań. (...) Dotychczas nie ma opracowania, które w formie zwartej przedstawiałoby obiekty mostowe naszego województwa, związanych z nimi zarządców, firmy projektowe i wykonawcze oraz inżynierów-mostowców”.

W 2012 r. ukazał się tom poświęcony „archipelagowi mostów przez Brdę i Kanał Bydgoski”, dokumentujący w sumie 86 obiektów mostowych – mosty, akwedukty, kładki dla pieszych, kładki technologiczne na słupach i jazach itp.

Właśnie do rąk czytelników oddano kolejny tom, tym razem prezentujący obiekty mostowe na kujawsko-pomorskim odcinku „królowej polskich rzek”.

„Na terenie województwa kujawsko-pomorskiego nad Wisłą zlokalizowanych jest 10 stałych przepraw mostowych, z czego 9 mostów stanowi samodzielne mosty, natomiast obiekty mostowe na zaporze wodnej we Włocławku są zintegrowane z budowlami stopnia wodnego” – pisze inż. Krzysztof Dudek.

Każdy most stanowi odrębny rozdział książki. Autor opisuje obiekty zgodnie z biegiem rzeki – „są to kolejno obiekty mostowe na stopniu wodnym we Włocławku, most im. marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza we Włocławku, most autostradowy im. Armii Krajowej pod Toruniem, most im. gen. Elżbiety Zawackiej w Toruniu, most kolejowy im. Ernesta Malinowskiego w Toruniu, most im.

► dokończenie ze str. 1.

Józefa Piłsudskiego w Toruniu, most Fordoński im. Rudolfa Modrzejewskiego [w Bydgoszczy], most im. gen. bryg. pilota Stanisława Skalskiego w Chełmnie, most autostradowy pod Grudziądzem i most im. Bronisława Malinowskiego w Grudziądzu. Dodatkowo, w książce przedstawiono dwuczęściową drewnianą przeprawę na palach, którą na przestrzeni czterech wieków stanowiły mosty przez Kępę Bazarową do Bramy Mostowej w Toruniu” – wylicza inż. Krzysztof Dudek. Autor wyczerpująco opisał historię danego obiektu (najstarszy opisany tu most liczy sobie blisko 150 lat, najmłodszy zaś powstał dopiero w minionej dekadzie), docierając do nieraz rozproszonych i trudno dostępnych materiałów archiwalnych – map, planów, ilustracji i innych źródeł historycznych – oraz osób zaangażowanych w ich wykonanie, remonty czy przebudowy (zebrane na potrzeby monografii bezpośrednio przez autora relacje i wspomnienia stanowią unikalny wkład w udokumentowanie dziejów opisywanych obiektów mostowych). Każdy obiekt ukazany jest w całym „cyklu życia” – od etapu koncepcji, planowania i projektowania, przez proces budowy, po oddanie do użytku oraz późniejszy okres eksploatacji i utrzymania obiektu, kolejne remonty, przebudowy itd. – aż do opisanego stanu istniejącego współcześnie.

Istniejące dziś mosty to jednak przecież zaledwie najnowszy fragment dziejów mostownictwa w regionie. Dlatego równie wiele uwagi poświęca autor obiektom historycznym, już nieistniejącym – jak np. toruńskie przeprawy mostowe, funkcjonujące przez całe stulecia u wylotu Bramy Mostowej (pierwsza powstała w tym miejscu już w XII w., ostatnia działała do 1875 r.); dziś została po nich tylko pamięć zapisana w nazwie „najmłodszej z gotyckich bram Torunia”. Jak wiadomo, mosty nie raz miały strategiczne znaczenie w militarnych zmaganiach czy wręcz dziejach całych narodów; były wysadzane przez wycofujące się armie i znów odbudowywane przez tych, którzy po nich przychodzili. Kolejne historyczne rozdziały monografii układają się więc w pasjonującą kronikę dziejów regionu, opisanych w nieoczywisty sposób, zwłaszcza zaś w perspektywie ostatniego stulecia – w 1918 r., u progu odzyskania przez Polskę niepodległości, na terenie obecnego województwa kujawsko-pomorskiego było 5 mostów przez Wisłę – 2 w Grudziądzu, po jednym w Fordonie, Toruniu i Włocławku. Zasadniczą część charakterystyki każdej przeprawy stanowią obszernie informacje techniczne, usytuowanie, rozwiązania konstrukcyjne, informacje o projektantach i wykonawcach, a także zarządcach danego obiektu.

Książka przynosi także suplement do opublikowanego w 2012 r. tomu „Mosty z biegiem rzek. Brda i Kanał Bydgoski” – od czasu jego wydania oddano do użytku dwa z opisywanych mostów, które w czasie redagowania książki były jeszcze w trakcie budowy, kilku innym obiektom nadano nazwy, autor dotarł też do materiałów źródłowych, które okazały się cennym uzupełnieniem informacji o niektórych przedstawionych w poprzednim tomie obiektach.

„Monografia mostów województwa kujawsko-pomorskiego. Wisła” Tom I z serii: „Mosty z biegiem rzek” pod redakcją Krzysztofa Dudka

wyd. Oddział Pomorsko-Kujawski Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej, DROKER Usługi w zakresie budownictwa Krzysztof Dudek, Bydgoszcz – Grudziądz 2019

Jednym ze sponsorów publikacji jest Kujawsko-Pomorska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa. ■

Piotr Gajdowski

„Finis coronat opus”

głosi znana łacińska maksyma. Oto do rąk czytelników trafia kolejny tom monografii mostów województwa kujawsko-pomorskiego pt. „Mosty z biegiem rzek”, autorstwa naszego kolegi inż. Krzysztofa Dudka. Długoletnia praca, wymagająca od autora ogromnego wysiłku i konsekwencji w żmudnym docieraniu do rozproszonych, często trudno dostępnych informacji oraz źródeł archiwalnych, dała wreszcie wspaniały rezultat. „Monografia mostów województwa kujawsko-

-pomorskiego. Wisła” to opracowanie pod każdym względem pionierskie, które wypełnia istotną lukę w naszej wiedzy na temat historycznych oraz istniejących obiektów mostowych w regionie Kujaw i Pomorza – nie ukazała się bowiem wcześniej żadna inna publikacja, która opisywałaby je tak wszechstronnie i szczegółowo. Książka jest świadectwem pełnego pasji zaangażowania i ogromnej wiedzy, gromadzonej przez lata.

W imieniu wszystkich członków Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa składam autorowi serdeczne gratulacje. Pragnę też wyrazić nadzieję, że w kolejnych latach powstaną dalsze tomy monografii, poświęcone bogatemu wkładowi inżynierów-mostowców w rozwój naszego regionu.

mgr inż. Renata Staszak
Przewodnicząca Okręgowej
Rady Kujawsko-Pomorskiej
Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa

Nie to, co dawniej

Kontynuujemy nasz nowy cykl rozmów z doświadczonymi inżynierami budownictwa, prezentujących ich sylwetki i dorobek zawodowy. W tym wydaniu „Naszych Aktualności” o trwającej od 1973 r. karierze opowiada mgr inż. Tomasz Kasperkiewicz, który swoją wiedzę wykorzystuje między innymi, egzaminując kandydatów na uprawnienia budowlane w specjalności elektrycznej

– Od wielu lat jest Pan członkiem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej KUP OIIB. Jak ocenia Pan z perspektywy czasu dzisiejsze przygotowanie merytoryczne osób ubiegających się o uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych?

– Mówię to z przykrością, ale zauważam, że poziom tych kandydatów nie jest przesadnie wysoki. Naprawdę dobrze przygotowane osoby stanowią zdecydowaną mniejszość wśród kandydatów. Sądzę, że ma to źródło nie tylko w programie studiów (choć z pewnością studia w trybie zaocznym przygotowują gorzej niż studia dzienne – moim zdaniem nie ma sposobu, by osoby uczestniczące w zajęciach zaledwie dwa razy w miesiącu nauczyły się tyle samo, co studenci, którzy spędzają na uczelni pięć dni w tygodniu), ale w też niewystarczającej praktyce zawodowej. W dawnych latach, gdy sam zaczynałem pracę w budownictwie, można było uczyć się od majstra tego, o czym dziś często nie ma pojęcia kierownik budowy. Zresztą egzaminator widzi, czy kandydat rzeczywiście spędził na budowie wymagany okres - już przecież znacząco obniżony w stosunku do tego, co było kiedyś. Niestety w większości przypadków nie dysponujemy żadnymi narzędziami, żeby na etapie kwalifikacji skutecznie zweryfikować przedstawiane przez kandydatów oświadczenia i „odstrzelić” ich jeszcze przed dopuszczeniem do egzaminu. Dlatego zdawalność w specjalności elektrycznej nie jest wysoka – zdarza się, że odpada nawet 40% ubiegających się o uprawnienia budowlane.

– Pan zaczął pracę w zawodzie blisko pół wieku temu – w 1973 r.

– Trafiłem wtedy na jedną z większych inwestycji w latach 70., jaką były Zakłady Azotowe Włocławek - i spędziłem na tej budowie całą dekadę, uczestnicząc w kolejnych etapach jej realizacji. Dziś takich dużych inwestycji jest coraz mniej, choć jeszcze się zdarzają.

Zacząłem wtedy jako asystent projektanta zatrudniony z ramienia Biura Projektów „Prosynchem” z Gliwic, by na-

stępnie zdobywać kolejne szczeble w hierarchii zawodowej, obejmując stanowiska starszego asystenta projektanta i wreszcie projektanta. W 1976 r. zostałem inżynierem budowy w firmie Elektromontaż Łódź, a później starszym inżynierem budowy, kierownikiem robót i kierownikiem grupy robót w Elektromontażu Bydgoszcz. Budowa Azotów dobiegła końca w 1983 r. Niedługo potem, w 1985 r., dostałem propozycję wyjazdu do Iraku, gdzie firma Mostostal z Warszawy wspólnie z Austriakami z firmy Wagner Buro budowała stację uzdatniania wody. To było ciekawe doświadczenie. W kolejnym roku wróciłem do Polski i na nowo podjąłem pracę w Elektromontażu Bydgoszcz. Końcówka lat 80. to była jednak już zupełnie inna rzeczywistość niż w poprzedniej dekadzie. Pomyślałem o założeniu własnej firmy Tomel, którą prowadzę do dziś. W ramach własnej działalności zajmuję się zarówno projektowaniem instalacji elektrycznych, jak i wykonawstwem.

– Jednak po przełomie ustrojowym dużych inwestycji również w Pana życiu nie brakowało.

– To fakt. Wykonywałem np. instalację w warszawskim centrum handlowym Złote Tarasy – ten obiekt znany jest chyba wszystkim, którzy choć raz przejeżdżali przez War-

szawę – położony jest bowiem tuż obok Dworca Centralnego. Inną, równie ogromną inwestycją był kolejny stołeczny obiekt handlowy – Arkadia. To kilkaset punktów handlowo-usługowych, kino i hipermarket; w tym ogromnym obiekcie zainstalowano jakieś 700 km kabli. Z kolei w latach 2007-2009 byłem zaangażowany w realizację Wytwórni Kwasu Tereftalowego (PTA) na terenie PKN Orlen, przyległym do Zakładów Azotowych Anwil SA we Włocławku.

– Inwestycje, o których Pan wspominał, oddano do użytku kilkanaście lat temu. A w jakie przedsięwzięcia był Pan zaangażowany całkiem niedawno?

– Dziś dominują raczej średniej wielkości budowy – energetyka jest generalnie niedo-finansowana, więc wiele inwestycji realizuje się sukcesywnie, „kawałek po kawałku”. Z pewnością warto wspomnieć inwestycje realizowane przez lokalne firmy z Włocławka – pracowałem niedawno dla firmy Detail-Met, zajmującej się produkcją instalacji wodnych, a także producenta chemii budowlanej Kleib. Kupiłem się obecnie na mniejszych inwestycjach, jak choćby modernizację sieci, co, nie ukrywam, ma swoje zalety – chociażby nie wymagają one tak dużego wkładu finansowego, a i rozliczenie z inwestorem przebiega sprawniej. ■

Rozmawiał Piotr Gajdowski

■ Ma na koncie duże inwestycje, jak włocławskie Azoty i Złote Tarasy w Warszawie. Od wielu lat mgr inż. Tomasz Kasperkiewicz (z prawej) prowadzi własną firmę Tomel, która zajmuje się zarówno projektowaniem instalacji elektrycznych, jak i wykonawstwem.

Fot. Archiwum KUP OIIB

Obradujemy zdalnie

W związku z panującą w Polsce epidemią koronawirusa ze względów bezpieczeństwa wprowadzono poważne ograniczenia możliwości bezpośrednich kontaktów, w tym m.in. zakaz większych zgromadzeń. Decyzje rządu spowodowały także zmiany w przyjętym wcześniej harmonogramie prac organów Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Po krótkim okresie „zamrożenia” wypracowano jednak rozwiązania, które pozwoliły kolegiatnym organom naszego samorządu zawodowego dalej działać. Obecnie posiedzenia organów kolegiatnych odbywają się w trybie zdalnym za pośrednictwem Portalu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Tak właśnie zorganizowano ostatnie posiedzenie Okręgowej Rady KUP OIIB, które odbyło się 5 maja. Wszystkie niezbędne materiały, w tym sprawozdania, protokoły oraz projekty uchwał zostały przekazane członkom Okręgowej Rady w formie elektronicznej za pośrednictwem e-maila oraz zamieszczone w odpowiedniej zakładce na Portalu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Okazało się, że narzucona nam przez okoliczności formuła sprawdziła się doskonale – zdalne posiedzenie odbyło się niezwykle sprawnie, a frekwencja wyniosła 100%. Jeden z członków Okręgowej Rady napisał nawet w specjalnej zakładce, przeznaczony na dyskusję i wnioski: „Wysoko oceniam organizację posiedzenia Rady Okręgowej w dniu 5 maja 2020 r. Portal PIIB doskonale się sprawdza. Konfiguracja okna bardzo czytelna i łatwa w obsłudze. Gratuluję całemu Zespołowi KUP OIIB z Panią Przewodniczącą na czele za doskonałe przygotowanie posiedzenia”. Tę opinię podzielili chyba wszyscy inni członkowie Okręgowej Rady...

Zasadniczą część posiedzenia poświęcono była funkcjonowaniu Izby w warunkach epidemii, zwłaszcza zaś przygotowaniom do XIX Zjazdu Sprawozdawczego KUP OIIB, który odbędzie się w trybie obiegowym za pośrednictwem Portalu PIIB. Była to więc w pewnym sensie „rogrzewka” organizacyjna przed obradami o dużo

większym zasięgu – w zaplanowanym na 6 czerwca zjeździe weźmie udział 109 delegatów. Okręgowa Rada przyjęła stosowną uchwałę w sprawie zwołania XIX Zjazdu Sprawozdawczego w formie zdalnej wraz z nowym regulaminem i porządkiem obrad, zaakceptowała także projekty uchwał, nad którymi będą głosować delegaci w czerwcu.

Ponadto przewodniczący Zespołu ds. ustawicznego doskonalenia zawodowego KUP OIIB prof. dr hab. inż. Adam Podhorecki złożył pisemną informację ze szkoleń członków KUP OIIB za I kwartał 2020 r. – kilka szkoleń stacjonarnych niestety odwołano z powodu epidemii, jednak wiele przeprowadza się w trybie online, co jest dziś podstawową formą doskonalenia zawodowego inżynierów budownictwa i spotyka się z bardzo wysokim zainteresowaniem członków naszego samorządu zawodowego.

Przewodnicząca Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej dr inż. Justyna Sobczak-Piąstka

złożyła informację z organizacji egzaminów na uprawnienia budowlane. W lutym 2020 r. zakończono nabór na wiosenną sesję egzaminacyjną. Złożono w sumie 120 wniosków, z czego prawie wszystkie zostały zakwalifikowane pozytywnie. Termin rozpoczęcia sesji wiosennej zaplanowany był na 22.05.2020 r. – jednak w związku z wprowadzeniem na obszarze Polski stanu epidemii został on odwołany. Obecnie przewidywany nowy termin rozpoczęcia egzaminów to 04.09.2020 r. Z uwagi na ustawowy wymóg przeprowadzenia w ciągu roku co najmniej dwóch sesji egzaminacyjnych oraz konieczność zachowania 3-miesięcznego terminu, po upływie którego osoba, która uzyskała negatywny wynik egzaminu, będzie mogła ponownie do niego przystąpić, dokonano również korekty terminu egzaminu sesji jesiennej. Planowany początkowo termin 20.11.2020 r. został przeniesiony na 04.12.2020 r. ■ (PG)

Szkolenia online

Ze względów bezpieczeństwa KUP OIIB zrezygnowała tymczasowo z prowadzenia stacjonarnych form doskonalenia zawodowego. Wszystkich członków zapraszamy do udziału w szkoleniach online, których wykaz jest dostępny na naszej stronie internetowej www.kup.piib.org.pl w zakładce „Szkolenia”. Warto zwrócić uwagę, że lista oferowanych szkoleń jest na bieżąco aktualizowana i stale się poszerza.

Zapraszamy do Biura

Informujemy, że z dniem 05.05.2020 r. Biuro KUP OIIB wznowiło przyjmowanie interesantów w siedzibie Biura. Z uwagi na obecną sytuację związaną z epidemią koronawirusa prosimy o zachowanie wszelkich zasad bezpieczeństwa, tj.:

- przyjmowanie interesantów odbywa się na parterze w sekretariacie;
- należy zachować 2-metrową odległość między osobami;
- obowiązuje nakaz noszenia maseczek i rękawiczek (w korytarzu znajduje się płyn dezynfekujący);
- pisma i wnioski należy składać do skrzynki znajdującej się w korytarzu Biura.

